

Tid paa at behandle det; men har man fundet det nødvendigt at drøfte denne Sag i 7 Aar, saa er det et forunderligt Hastværk, man nu har med at kalde en Mand til Danmarks lovgivende Rigsdag, uden at have drøftet det mere end i een Sommer og uden at have drøftet det med Andre end Færøernes Vicekong. Det er det vi badde; lad Færingerne selv sige os, at de onske at faae et Medlem i vor Midte, saa skal han, som sagt, være mig og, jeg tænker, alle Andre inderlig velkommen, men jeg er temmelig vis paa, at Færingerne ville sige, ligesom Islænderne sagde, da de sadde her i den grundlovgivende Rigsdag i Aaret 1848. Det vakte da nogen Forundring, da Islænderne lode sig forstaae med, at de slet ikke brøde sig om at have nogle Medlemmer paa Rigsdagen; mig var dette imidlertid ganske klart, fordi Islænderne indsaae, at fik de Medlemmer her, var deres Selvstændighed tilintetgjort, og at saa skulde Lovene for dem gives paa et Sted, hvor de ikke kunde faae den tilbørlige Indflydelse derpaa; de 5 Islænderne, som dengang sadde heri denne Sal, sadde her blot for at vogte paa, at Valgloven ikke skulde blive udvidet til Island, og paa at Islands Selvstændighed blev beskyttet, og da de havde naaet dets Diemed, vare de fuldkommen tilfredse. Lad os see, om det islandske Althing en Dag vil komme og forlange at faae nogle Medlemmer sendte her til Rigsdagen, den Dag, de forlange dette, da troer jeg ogsaa, at Færingerne ville forlange det, og da skulde vi byde dem velkommen. Jeg troer, at der er mange, som i denne Sag see et Princip staae for Afgjørelse, og at de derfor behandle den paa en eiendommelig Maade. Om jeg ikke feiler, har den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste District (Wegner) ladet sig forstaae hermed; han har talt om Nørstheden, at vi skulde vogte os for, at der ikke paa Færøerne opstod en Ultra-Nørsthed, og at de snerede sig noget fra det Danmark, hvortil de den Dag i Dag høre. Det kan gjerne være, at det er rigtigt at behandle denne Sag som en Princip-sag, og jeg veed meget godt, at der ere Mange, som i en sværmerisk Drom om gamle Danmark og Alt, hvad dansk er, troe, at Danmark vil blive stort og mægtigt, naar vi uden al Afgtelse for de

Eiendommeligheder, som finde Sted paa mange Steder i de Lande, som høre til Danmarks Rige, stræbe at tilintetgjøre alle disse særegne Forhold (Grundtvig; hvem?) — Jeg troer, at der ere Mange, som mene, at Danmark vil blive stort og mægtigt, naar vi uden Afgtelse for disse eiendommelige Forhold, som findes paa mange Steder, stræbe at tilintetgjøre dem (Flere Stemmer: Nei! Grundtvig: Ikke jeg!). — Jeg har ikke sagt, at det var nogen af de Herrer, men jeg troer ikke, at vi kunne gjøre Danmark stort og mægtigt, ved at lade haant om de eiendommelige Indretninger, som findes paa mange Steder i de Landsdele, som i Grundloven er betegnet at høre til Danmarks Rige. Skal Danmark blive stort og mægtigt, skal det netop være ved at vise Verden, at i det Danmarks Rige, hvis Grundlov er givet i 1849, er der godt at være (Ja!), og saa skal det være ved at respectere de eiendommelige Indretninger, som findes paa saadanne Steder, ved at vise den største Afgtelse for den enkelte Mands og de enkelte Districters Rettigheder og Forhold. Vi maae ikke glemme, at det allerede flere Gange er udtalt af Hans Majestæt Kongen, at han vil respectere saadanne særegne Institutioner, og vi vide, at han vil holde sig Ord; lad os anvende dette paa Færøerne; lad os husse paa, at den Lovgivning, hvorunder Færingerne leve, det er en af dem selv skabt, det er en, som er kommen tilveie paa en saadan Maade, at man ikke kan være vis paa, om den har Befolkningens Bifald. Men desuagtet er ingen Lovgivning for Danmark udvidet til Færøerne, uden at Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden deraf var taget under en speciel Overveielse; lad os blive ved i denne Form, lad os danne en Repræsentation paa Færøerne, som der kan drøfte Lovene, og lad os saa, hvis det behøves, blot for Formens Skyld sanctionere det, som en særskilt Folkerepræsentation har udtalt sig for. Jeg veed vel, at jeg igaar talte om, at jeg var beredt paa i Nødsfald at fremkomme med et Forslag, og jeg forsikrer, at jeg troer at have forskaffet mig den fornødne Hjælp, for at kunne gjøre det; jeg vil ikke sige, at det bliver noget særdeles godt Forslag (Hør!), men jeg tør indestaae for, at